Η ΠΥΘΑΓΟΡΙΚΗ–ΠΛΑΤΩΝΙΚΗ

ΤΡΙΑΔΙΚΗ ΖΩΟΓΟΝΙΑ

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Θ. ΑΔΑΜΑΚΟΣ
Μαθηματικός

Περίληψη: **Η συνολική εργασία μου έχει τίτλο: ΑΝΑΖΗΤΩΝΤΑΣ ΤΗ ΧΑΜΕΝΗ ΦΥΛΗ και αποτελείται από τρία μέρη:**

i. ΠΕΡΙ ΓΕΝΕΣΕΩΣ ΚΑΙ ΦΘΟΡΑΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ
ii. ΠΕΡΙ ΠΥΘΑΓΟΡΕΙΩΝ ΤΡΙΑΔΩΝ (*)
iii. Η ΧΡΟΝΟΛΟΓΗΣΗ ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ και Η ΚΑΤΑΓΩΓΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ.

Η ΤΡΙΑΔΙΚΗ ΖΩΟΓΟΝΙΑ είναι ένα μέρος της εργασίας μου ΠΕΡΙ ΠΥΘΑΓΟΡΕΙΩΝ ΤΡΙΑΔΩΝ και περιλαμβάνει:

●Παραγωγή όλων των Πυθαγορείων τριάδων (α,β,γ) με α,β,γ $\in$Ν , (α,β,γ)=1 και $β^2+γ^2=α^2$, από τις δυάδες (λ,κ) με λ<κ, όπου λ,κ περιττοί φυσικοί αριθμοί με (λ,κ)=1, έτσι ώστε $α=(κ^2+λ^2)/2$, $β=(κ^2-λ^2)/2$, γ=κ.λ ● Οι δυάδες (λ,κ) αποτελούν αλγεβρική ομάδα. ● Οι δυάδες (1,κ) όπου κ=περιττός, παράγουν τις Μοναδιαίες Πυθαγόρειες Τριάδες, δηλαδή τους ειδητικούς αριθμούς του Πλάτωνα, που είναι το αμετάβλητο Παρμενιδικό ον, από το οποίο παράγεται κάθε άλλη τριάδα και αντίστροφα, κάθε τριάδα επιστρέφει στο αμετάβλητο αυτό Παρμενιδικό πρότυπο με τους μετασχηματισμούς (α). ● Οι επτά πρώτες απ' αυτές τις τριάδες που υλοποιούνται από τη σχέση που αποδίδεται προσωπικά στον ίδιο των Πυθαγόρα προσδιορίζουν την ηλεκτρονική δομή σε φλοιούς και υποφλοιούς όλων των χημικών στοιχείων. ● Οι επτά πρώτες τριάδες που αποδίδονται προσωπικά στον Πλάτωνα, εντελώς διαφορετικές από τις προηγούμενες, καθορίζουν και αυτές την ηλεκτρονική δομή των στοιχείων. ● Μετασχηματισμοί Πυθαγορείων Τριάδων. Οι επτά πρώτες τριάδες του Πυθαγόρα μετασχηματίζονται ακριβώς στις επτά πρώτες του Πλατωνικού μοντέλου! ● Ζωογονία. Το ζωογονικό τρίγωνο (3,4,5) παράγει (ζωογονεί) τα εμβαδά όλων των Πυθαγορίων τριγώνων. ● Η σταθερά της λεπτής υφής ενυπάρχει ως θεμελιώδης ιδιότητα στο ζωογονικό τρίγωνο. Οι ανωτέρω ενότητες έρχονται για πρώτη φορά στο φως.

Επειδή τα πάντα εφαίνοντο εις αυτούς ως αφωμοιωνένα προς τους αριθμούς, και επειδή εθεωρούντο οι αριθμοί ως εις ολόκληρον την φύσιν πρωταρχικοί υπό των φιλοσόφων τούτων (Πυθαγορείων), εξελαμβάνοντο ως στοιχεία (Αριστοτέλης, Μετά τα Φυσικά 986α)

(*) Η εργασία μου αυτή περιλαμβάνει, 9 ορισμούς, 65 προτάσεις – θεωρήματα, 16 πορίσματα και 6 εικασίες.

Μοναδιαίες Πρώτες (ή αρχέγονες) Πυθαγόρειες Τριάδες

γεννώνται από την υπερουράνια μονάδα (βλ $3^{η}$ στήλη και είναι άπειρες)

Παράγονται από τη σχέση $a^2 + \left(\frac{a^2-1}{2}\right)^2 = \left(\frac{a^2+1}{2}\right)^2$ **που αποδίδεται προσωπικά στον ίδιο τον Πυθαγόρα**

α/α	ΜΠΠΤ	ΠΠΔ	β.γ	α	υπόλοιπο $υ_ν=β_ν.γ_ν/α_ν$	$κ+(-1)^ν$ όπου ν ο α/α	$υ_ν-υ_{ν-1}$	$α_ν-γ_ν$
1	(5, 4, 3)	(1, 3)	4.3=12	5	$2=2.1^2$	2	2	2
2	(13, 12, 5)	(1, 5)	12.5=60	13	$8=2.2^2$	6	6	8
3	(25, 24, 7)	(1, 7)	24.7=168	25	$18=2.3^2$	6	10	18
4	(41, 40, 9)	(1, 9)	40.9=360	41	$32=2.4^2$	10	14	32
5	(61, 60, 11)	(1, 11)	60.11=660	61	$50=2.5^2$	10	18	50
6	(85, 84, 13)	(1, 13)	84.13=1092	85	$72=2.6^2$	14	22	72
7	(113, 112, 15)	(1, 15)	112.15=1680	11	$98=2.7^2$	14	36	98
8	(145, 144, 17)	(1, 17)	144.17=2448	14	$128=2.8^2$	18	30	128
9	(181,180,19)	(1, 19)	180.19=3420	18	$162=2.9^2$	18	34	162
10	(221, 220, 21)	(1, 21)	220.21=4620	22	$200=2.10^2$	22	38	200

Παρατηρείστε τις τρεις τελευταίες στήλες:

δίνουν την κατανομή των ηλεκτρονίων σε στιβάδες και υποστιβάδες

Πλατωνικές Πρώτες Πυθαγόρειες τριάδες

(άπειρες και αυτές σε πλήθος)

Παράγονται από τη σχέση $\beta^2+\left(\frac{\beta^2}{4}-1\right)^2=\left(\frac{\beta^2}{4}+1\right)^2$ **που αποδίδεται προσωπικά στον ίδιο τον Πλάτωνα**

α/α	ΠΠΔ (λ,κ)	Πλατωνική ΠΠΤ (α,β,γ)	(α+γ)/4	κ+(-1)$^{\nu}$ (*)
1	3,1	5,4,3	(5+3)/4=2=2.1^2	2
2	5,3	17,8,15	(17+15)/4=8=2.2^2	6
3	7,5	37,12,35	(37+35)/4=18=2.3^2	6
4	9,7	65,16,63	(65+63)/4=32=2.4^2	10
5	11,9	101,20,99	(101+99)/4=50=2.5^2	10
6	13,11	145,24,143	(145+143)/4=72=2.6^2	14
7	15,11	197,28,195	(197+195)/4=98=2.7^2	14

(*) Η συμπλήρωση των υποστιβάδων γίνεται με την ίδια ακριβώς σχέση, [**κ+(-1)$^{\nu}$**]

Παρατηρείστε ότι οι φλοιοί συμπληρώνονται με 2,8,18,32,…= **2ν^2** ηλεκτρόνια, ενώ οι υποφλοιοί συμπληρώνονται με 2, 6, 10, 14 ηλεκτρόνια και ότι είναι η πρώτη φορά που οι κβαντικοί τελεστές προκύπτουν από μία συνολική θεωρία, την θεωρία των Ορφικών – Πυθαγορείων.

Οι Πυθαγόρειες δυάδες (λ,κ) με λ$\leq$κ, όπου λ,κ περιττοί φυσικοί αριθμοί με (λ,κ)=1 αποτελούν αλγεβρική ομάδα.

Το αμετάβλητο Παρμενιδικό σύμπαν και ο κόσμος των ειδητικών αριθμών

Ας θεωρήσουμε το σύνολο όλων των Πρώτων (Αρχέγονων) Μοναδιαίων Πυθαγορείων Τριάδων. Κάθε Πυθαγόρεια Τριάδα παράγεται-γεννάται από τον «αριθμόκοσμο» αυτόν. (βλ. εργασία μου Περί Πυθαγορείων Τριάδων).
Ας παραθέσουμε μερικά παραδείγματα από την Πυθαγόρεια αυτή κοσμογένεση:

Η Μονάδα ως πατέρας, γεννά τη Δυάδα και αυτή στη συνέχεια την Τριάδα (Πρόκλος), σχηματικά: 1➔ (1,3) ➔ (3,4,5)

δηλαδή, η μονάδα παράγει την δυάδα (1,3) και αυτή στη συνέχεια την τριάδα (3,4,5) σύμφωνα με την Πυθαγόρεια αριθμοθεωρία και τις σχέσεις που έχω εκθέσει στη συνολική εργασία μου.
Αν τώρα πολλαπλασιάσουμε την (3,4,5) με τους φυσικούς αριθμούς, έχουμε την παραγωγή άπειρων Πυθαγορείων Τριάδων της μορφής (3λ, 4λ, 5λ) όπου $\lambda \in N$, δηλαδή θα έχουμε τις: (3,4,5), (6,8,10), (9,12,15), (12,16,20), (15,20,25), (18,24,30), …..
που αποτελούν την «κλάση» της (3,4,5).

όμοια θα έχουμε: 1➔ (1,5) ➔ (5,12,13)

και έτσι τις: (5,12,13), (10,24,26), (15, 36, 39), (20, 48, 52), (25, 60, 65), ….,
που αποτελούν την «κλάση» της ΜΠΠΤ (5,12,13).

Το σύνολο όλων αυτών των **Μοναδιαίων Πρώτων Πυθαγορείων Τριάδων**, δηλαδή το σύνολο των αρχέγονων αυτών τριάδων που κληρονομήσαμε απ' ευθείας από τον Πυθαγόρα και μας επιβεβαίωσε ο Πλάτωνας, το ονομάζουμε: **ΕΙΔΗΤΙΚΟΙ αριθμοί του Πλάτωνα ή ορθότερα ΕΙΔΗΤΙΚΟΙ αριθμοί της χαμένης φυλής.**

Διαπιστώσαμε ότι οι επτά πρώτοι ΕΙΔΗΤΙΚΟΙ αριθμοί προσδιορίζουν πλήρως τη δομή των φλοιών (στιβάδων) και των υποφλοιών (υποστιβάδων) όλων των στοιχείων του περιοδικού συστήματος.
Ας θεωρήσουμε τους παραγόμενους με τον παραπάνω τρόπο αριθμούς τριάδες, ως τις «ακτινοβολήσεις των Μοναδιαίων Πυθαγορείων Τριάδων», δηλαδή, θεωρούμε ότι οι ακτινοβολήσεις της (5,12,13) είναι οι:
(10,24,26), (15, 36, 39), (20, 48, 52), (25, 60, 65), …κ.ο.κ.

Για να είναι αμετάβλητο το παραπάνω σύνολο των Μοναδιαίων Πυθαγόρειων Τριάδων θα πρέπει όλες οι ακτινοβολήσεις, με όποιον τρόπο και αν παράγονται, να επιστρέφουν στο αμετάβλητο σύνολο των ΕΙΔΗΤΙΚΩΝ αριθμών.

Δηλαδή όπως ένα ηλεκτρόνιο ακτινοβολεί την επιπλέον υλοενέργειά του και επιστρέφει στην κβαντική του κατάσταση, έτσι και οι μη Μοναδιαίες Πυθαγόρειες τριάδες πρέπει να «επιστρέφουν στην κβαντική τους κατάσταση», δηλαδή σε μια συγκεκριμένη αρχέγονη ή Μοναδιαία Πυθαγόρεια τριάδα.

Είναι δυνατόν να γίνεται κάτι τέτοιο;

Μετασχηματισμοί Πυθαγορείων Τριάδων

Όταν βρήκαμε τις μαθηματικές σχέσεις που μετασχημάτιζαν Πυθαγόρειες Τριάδες σε Μοναδιαίες Πυθαγόρειες Τριάδες, σκεφθήκαμε αμέσως να βάλουμε στη σχέση αυτή τις επτά πρώτες Πλατωνικές Πυθαγόρειες Τριάδες που έδιναν την ηλεκτρονική κατανομή των στοιχείων. Η αγωνία μας έφθασε στο κατακόρυφο, οι σφυγμοί μας είχαν περάσει στο «κόκκινο»! Πραγματικά, όπως το αισθανόμαστε, οι επτά πρώτες Πλατωνικές, μετασχηματίζονταν μία-μία στις αντίστοιχες επτά πρώτες Μοναδιαίες, αυτές που έδιναν την ηλεκτρονική κατανομή των στοιχείων και προκύπτουν από τον τύπο του Πυθαγόρα. (Η σχέση των μετασχηματισμών δεν είναι δική μας, αποδίδεται στον ίδιο τον Ευκλείδη και μάλλον η πατρότητά της ανατρέχει στο χώρο των Πυθαγορείων)

Επιστροφή κάθε Πυθαγόρειας τριάδας στο μοναδιαίο πρότυπό της (και τούτη η απόδειξη γίνεται για πρώτη φορά.)

Από την εργασία μας «Περί Πυθαγορείων Τριάδων» αναφέρουμε επιγραμματικά τρεις προτάσεις:

<u>ΠΡΟΤΑΣΗ 31</u>. Σε κάθε ΠΠΤ (α,β,γ) είναι: $\frac{\gamma}{\alpha+\beta}=\frac{\lambda}{\kappa}$ **σχέση (α)**

<u>ΠΡΟΤΑΣΗ 33</u>. Κάθε μη μοναδιαία ΠΠΤ παράγει μέσω της αναλογίας (α) και της σχέσης [Ε] μια Μοναδιαία ΠΠΤ (ΜΠΠΤ). Συγκεκριμένα η (α,β,γ) με ΠΠΔ την (λ,κ) παράγει την:

$\left(\frac{\kappa^2+1}{2},\frac{\kappa^2-1}{2},\kappa\right)$ **με ΠΠΔ την (1, κ).**

[σχέση (Ε): $\kappa.\xi.\sigma.\tau+\left(\frac{\kappa.\xi-\sigma.\tau}{2}\right)^2=\left(\frac{\kappa.\xi+\sigma.\tau}{2}\right)^2$ **βλ. βιβλίο Χ του Ευκλείδη σελ. 254]** επεξηγήσεις, μετφ. Ε. Σταμάτη, εκδ. ΟΕΔΒ και ανάλυση στην εργασία μου ΠΕΡΙ ΠΥΘΑΓΟΡΕΙΩΝ ΤΡΙΑΔΩΝ]

<u>ΠΡΟΤΑΣΗ 53</u>. Οι Πυθαγόρειες Τριάδες της ίδιας κλάσης μετασχηματίζονται στην ίδια Μοναδιαία-ΠΠΤ.

Ας μετασχηματίσομε τις ΕΦΤΑ πρώτες Πλατωνικές ΠΠΤ σύμφωνα με τις σχέσεις (α) και [Ε]:
Η πρώτη (5,4,3) μετασχηματίζεται στον εαυτό της δηλαδή την (5,4,3) μιας και η παραπάνω ΠΠΤ είναι συγχρόνως και Μ-ΠΠΤ (Μοναδιαία) και Π-ΠΠΤ (Πλατωνική)

Για τη δεύτερη ΠΠΤ (17,8,15) έχομε: $\frac{\gamma}{\alpha+\beta}=\frac{\lambda}{\kappa}$ και αντικαθιστώντας έχομε :

$\frac{15}{17+8}=\frac{3}{5}$ ή $\frac{15}{25}=\frac{3}{5}$ και η [Ε] δίδει: [Η θεωρία στηρίζεται στους όμοιους επίπεδους αριθμούς]

$15.25.3.5+\left(\frac{15.25-3.5}{2}\right)^2=\left(\frac{15.25+3.5}{2}\right)^2$ ή $75^2+180^2=195^2$ και εξ αυτής έχουμε τη Μ-ΠΠΤ (13, 12, 5), έχουμε διαιρέσει με τον ΜΚΔ(75,180,195)=15

Για τη τρίτη Π-ΠΠΤ (37,12,35) έχομε: $\frac{\gamma}{\alpha+\beta}=\frac{\lambda}{\kappa}$ και αντικαθιστώντας έχομε:

$\frac{35}{37+12}=\frac{5}{7}$ ή $\frac{35}{49}=\frac{5}{7}$ και η [Ε] δίδει: $35.49.7.5+\left(\frac{49.35-7.5}{2}\right)^2=\left(\frac{49.35+7.5}{2}\right)^2$ ή $245^2+840^2=875^2$ και εξ αυτής έχομε τη Μ-ΠΠΤ (25,24,7) δηλαδή την 3η Μ-ΠΠΤ
διαιρέσαμε με τον ΜΚΔ(875,840,245)=35, όμοια

η τέταρτη ΠΠΠΤ (65,16,63) μετασχηματίζεται στην τέταρτη ΜΠΠΤ (41,40,9)

η πέμπτη ΠΠΠΤ (101,20,99) μετασχηματίζεται στην πέμπτη ΜΠΠΤ (61,60,11)

η έκτη ΠΠΠΤ (145,24,143) μετασχηματίζεται στην έκτη ΜΠΠΤ (85,84,13)

η έβδομη ΠΠΠΤ(197,28,195) μετασχηματίζεται στην έβδομη ΜΠΠΤ (113,112,15)

Είναι πράγματι εκπληκτικό το γεγονός, ότι μέσα στο χάος του απειροσυνόλου των Πρώτων Πυθαγορείων τριάδων, όπου ενυπάρχουν διάσπαρτες τόσο οι Μοναδιαίες-ΠΠΤ όσο και οι Πλατωνικές ΠΠΤ, οι επτά πρώτες Πλατωνικές που δίνουν την ηλεκτρονική δομή των στοιχείων να μετασχηματίζονται στις επτά πρώτες μοναδιαίες, που αποκαλύπτουν ομοίως την ηλεκτρονική δομή των στοιχείων!

ΠΑΡΑΤΗΡΕΙΣΤΕ ΟΤΙ ΚΑΘΕ ΠΛΑΤΩΝΙΚΗ ΠΠΤ ΕΧΕΙ ΠΑΝΤΑ ΕΠΟΜΕΝΗ, ΤΗΝ ΕΠΟΜΕΝΗ ΜΟΝΑΔΙΑΙΑ ΠΠΤ (α/α)

Α/Α	ΠΠΤ			ΕΜΒΑΔΟ	ΠΠΔ		ΜΠΠΤ	ΠΠΠΤ
1)	5	4	3	6	1	3	1	1
2)	13	12	5	30	1	5	2	
3)	17	8	15	60	3	5		2
4)	25	24	7	84	1	7	3	
5)	29	20	21	210	3	7		
6)	37	12	35	210	5	7		3
7)	41	40	9	180	1	9	4	
8)	53	28	45	630	5	9		
9)	65	16	63	504	7	9		4
10)	61	60	11	330	1	11	5	
11)	65	56	33	924	3	11		
12)	73	48	55	1320	5	11		
13)	85	36	77	1386	7	11		
14)	101	20	99	990	9	11		5
15)	85	84	13	546	1	13	6	
16)	89	80	39	1560	3	13		
17)	97	72	65	2340	5	13		
18)	109	60	91	2730	7	13		
19)	125	44	117	2574	9	13		
20)	145	24	143	1716	11	13		6
21)	113	112	15	840	1	15	7	
22)	137	88	105	4620	7	15		
23)	173	52	165	4290	11	15		
24)	197	28	195	2730	13	15		7
25)	145	144	17	1224	1	17	8	
26)	149	140	51	3570	3	17		
27)	157	132	85	5610	5	17		
28)	169	120	119	7140	7	17		
29)	185	104	153	7956	9	17		
30)	205	84	187	7854	11	17		
31)	229	60	221	6630	13	17		
32)	257	32	255	4080	15	17		8
33)	181	180	19	1710	1	19	9	
34)	185	176	57	5016	3	19		
35)	193	168	95	7980	5	19		
36)	205	156	133	10374	7	19		
37)	221	140	171	11970	9	19		

38)	241	120	209	12540	11	19		
39)	265	96	247	11856	13	19		
40)	293	68	285	9690	15	19		
41)	325	36	323	5814	17	19		
41)	325	36	323	5814	17	19		9
42)	221	220	21	2310	1	21	10	
43)	233	208	105	10920	5	21		
44)	281	160	231	18480	11	21		
45)	305	136	273	18564	13	21		
46)	365	76	357	13566	17	21		
47)	401	40	399	7980	19	21		10
48)	265	264	23	3036	1	23	11	
49)	269	260	69	8970	3	23		
50)	277	252	115	14490	5	23		
51)	289	240	161	19320	7	23		
52)	305	224	207	23184	9	23		
53)	325	204	253	25806	11	23		
54)	349	180	299	26910	13	23		
55)	377	152	345	26220	15	23		
56)	409	120	391	23460	17	23		
57)	445	84	437	18354	19	23		
58)	485	44	483	10626	21	23		11
59)	313	312	25	3900	1	25	12	
60)	317	308	75	11550	3	25		
61)	337	288	175	25200	7	25		
62)	353	272	225	30600	9	25		
63)	373	252	275	34650	11	25		
64)	397	228	325	37050	13	25		
65)	457	168	425	35700	17	25		
66)	493	132	475	31350	19	25		
67)	533	92	525	24150	21	25		
68)	577	48	575	13800	23	25		12
69)	365	364	27	4914	1	27	13	
70)	377	352	135	23760	5	27		
71)	389	340	189	32130	7	27		
72)	425	304	297	45144	11	27		
73)	449	280	351	49140	13	27		

ΕΙΝΑΙ ΜΙΑ ΤΥΧΑΙΑ ΣΥΜΠΤΩΣΗ Ή Ο ΠΛΑΤΩΝΑΣ ΑΝΑΖΗΤΕΙ ΤΟΝ ΠΥΘΑΓΟΡΑ ;

Προβάλλει σαν η επόμενη εικασία υπ. αριθ. 7

(Αν και νομίζω πως μπορεί να αποδειχθεί, δεν έχω ασχοληθεί προς το παρόν καθόλου με αυτό)

Το μεγάλο ερώτημα

Γιατί άραγε να διαφοροποιήθηκε ο Πλάτωνας από τον Πυθαγόρα, με μία άλλη μαθηματική σχέση;

ΠΥΘΑΓΌΡΑΣ: $a^2+\left(\frac{a^2-1}{2}\right)^2=\left(\frac{a^2+1}{2}\right)^2$ **ΠΛΑΤΩΝΑΣ:** $\beta^2+\left(\frac{\beta^2}{4}-1\right)^2=\left(\frac{\beta^2}{4}+1\right)^2$

Επεδίωξε άραγε ο Πλάτωνας με έναν ευφυέστατο έμμεσο τρόπο τη διερεύνηση των δύο παραπάνω σχέσεων, ώστε να ανακαλύψουμε εμείς οι νεότεροι, τους ειδητικούς του αριθμούς; Οι διάλογοί του δείχνουν προς αυτή την κατεύθυνση!

Μήπως όμως επρόκειτο για έναν εξωφρενικό συνδυασμό συμπτώσεων;
Είχαμε μείνει κατάπληκτοι με τα αποτελέσματα.

Κάναμε τη σκέψη ότι όπως το υδρογόνο ζωογονεί όλα τα στοιχεία με διαδοχικές συντήξεις έτσι πρέπει και η ζωογονική τριάδα (3,4,5) να δικαιολογεί την ονομασία της και να ζωογονεί κάθε Πυθαγόρεια τριάδα. Επιπλέον, όπως οι φασματικές γραμμές του «ζωογονικού» υδρογόνου προσδιορίζουν την περίφημη σταθερά της λεπτής υφής, έπρεπε και το ζωογονικό τρίγωνο, που η θεωρία μας το αντιστοιχούσε στο υδρογόνο, να εμπεριέχει τη σταθερά της λεπτής υφής!

Πως όμως θα μπορούσαμε να αποδείξουμε κάτι τέτοιο;

Η ΖΩΟΓΟΝΙΑ

Έχει δημοσιευτεί και στο περιοδικό της Ελ. Μαθ. Εταιρείας «Ευκλείδης Β΄», τ. 46 Οκτ.-Νοε.-Δεκ. 2002. *Έρχεται στο φως για πρώτη φορά*, αφού οι Ορφικοί και οι Πυθαγόρειοι δεν άφησαν γραπτές μαρτυρίες. Πρέπει να επισημάνω ότι οι μετασχηματισμοί (Α), βλ. κύρια εργασία μου, μετατρέπουν οποιοδήποτε Γεωμετρικό πρόβλημα (χωρίς κύκλους και καμπύλες) σε αλγεβρικό.

Το εμβαδόν κάθε ορθογωνίου τριγώνου (γ,β,α) με γ,β,α$\in$N και $\gamma^2+\beta^2=\alpha^2$ είναι πολλαπλάσιο του 6, του πρώτου τέλειου αριθμού που είναι συγχρόνως ο ψυχογονικός αριθμός των Πυθαγορείων, δηλαδή το εμβαδόν κάθε ορθογωνίου τριγώνου με πλευρές φυσικούς αριθμούς είναι πολλαπλάσιο του εμβαδού του ζωογονικού τριγώνου (3,4,5)

Απόδειξη

Οι πλευρές οποιουδήποτε ορθογωνίου τριγώνου δίδονται από τους μετασχ/σμούς:

(1) $\alpha = \dfrac{\kappa^2+\lambda^2}{2}, \beta = \dfrac{\kappa^2-\lambda^2}{2}, \gamma = \kappa.\lambda$

Είναι Ε=β.γ/2, έτσι έχουμε για κάθε ορθογώνιο τρίγωνο: **Ε=(κ+λ)(κ-λ)κλ/4**

Θα δείξουμε ότι το Ε είναι πολλαπλάσιο του πρώτου τέλειου αριθμού του 6, που είναι και το εμβαδόν του ζωογονικού τριγώνου (3,4,5). Έτσι θα έχουμε δείξει ότι το ζωογονικό τρίγωνο μετέχει στη φύση κάθε ορθογωνίου τριγώνου, ζωογονώντας όλα τα ορθογώνια τρίγωνα - υλικά στοιχεία. (Το ζωογονικό τρίγωνο αντιστοιχεί στο στοιχείο υδρογόνο.

Βοηθητική πρόταση 1 Το άθροισμα ή η διαφορά δύο περιττών φυσικών αριθμών διαιρείται με το 4

απόδειξη

Έστω κ,λ οι δύο περιττοί , με κ=2ν+1 και λ=2ρ+1, οπότε κ+λ=2ν+1 + 2ρ+1=2(ν+ρ+1) και κ-λ=2ν+1-(2ρ+1)=2ν+1-2ρ-1=2(ν-ρ)

Ι. εάν ν,ρ άρτιοι τότε ν-ρ= άρτιος , οπότε κ-λ=2(ν-ρ)=πολλαπλάσιο του 4

ΙΙ. εαν ν,ρ περιττοί, τότε ν-ρ=άρτιος, οπότε κ-λ=2(ν-ρ)=πολλ. του 4

ΙΙΙ. εάν ν=περιττός και ρ=άρτιος (ή αντίστροφα) , τότε κ+λ=2(ν+ρ+1)=πολλαπλάσιο του 4 , αφού ν+ρ+1= άρτιος (ένας περιττός+ ένας άρτιος+1=άρτιος) και εδείχθη.

ΠΟΡΙΣΜΑ: Η διαφορά των τετραγώνων δύο περιττών φυσικών αριθμών διαιρείται με το 8

Βοηθητική πρόταση 2: Εάν κ,λ είναι δύο περιττοί φυσικοί αριθμοί κ>λ, τότε το γινόμενο κ.λ.(κ+λ)(κ-λ) διαιρείται με το 24

απόδειξη

Ι. Εάν ένα τουλάχιστον εκ των κ,λ είναι πολλαπλάσιο του 3, έστω το λ θα έχουμε: κ.λ.(κ+λ).(κ-λ)=κ.(πολ.3).(πολ.4).(πολ.2)=πολ.24 ή κ.λ.(κ+λ).(κ-λ)=κ.(πολ.3).(πολ.2).(πολ.4)=πολ.24, σε συνδυασμό με την πρόταση 1, αφού ένα εκ των κ+λ ή κ-λ είναι πολλαπλάσιο του 2 σαν άθροισμα ή διαφορά περιττών και το άλλο πολ.4 (βλ. πρόταση 1)

ΙΙ. Εάν κανένα εκ των κ,λ δεν είναι πολλαπλάσιο του 3, τότε κ=3ρ+1 ή κ=3ρ+2 και λ=3ν+1 ή λ=3ν+2, οπότε έχουμε τους συνδυασμούς:

α. κ=3ρ+2, λ=3ν+2

β. κ=3ρ+2, λ=3ν+1

γ. κ=3ρ+1 ,λ=3ν+2

δ. κ=3ρ+1, λ=3ν+1

εάν συμβαίνει το β, τότε κ+λ=3ρ+2+3ν+1=πολ.3, όμοια αν συμβαίνει η γ

εάν συμβαίνει η δ τότε κ-λ=3ρ+1-3ν-1=3ρ-3ν=πολ.3

εάν συμβαίνει η α τότε κ-λ=3ρ+2-3ν-2=3ρ-3ν=πολ.3

Έτσι πάντα ένας εκ των κ+λ, κ-λ θα είναι πολ.3, οπότε το γινόμενο κ.λ(κ+λ).(κ-λ)=πολ.24 όπως ακριβώς στην περίπτωση Ι της πρότασης 2

{ Αν π.χ. το κ+λ=πολ.3, τότε:

κ.λ(κ+λ)(κ-λ)=κ.λ[(πολ.3).(πολ.2)](πολ.4)=πολ.24 ή

κ.λ(κ+λ)(κ-λ =κ.λ[(πολ.3).(πολ.4)](πολ.2)=πολ.24,

αφού ένα εκ των (κ+λ),(κ-λ) θα είναι και πολλαπλάσιο του 2

και το άλλο πολλαπλάσιο του 4 (πρόταση 1), όμοια αν κ-λ=πολ.3},

οπότε **Ε=(κ+λ)(κ-λ)κλ/4 =πολ.24/4=πολ.6**

Θυμίζουμε ότι η **Περίμετρος** του ζωογονικού είναι το 12 = δώδεκα θεοί=δώδεκα άθλοι= 12 Τιτάνες, 12 Ελληνικές φυλές….

Πόρισμα: Όταν δύο περιττοί φυσικοί αριθμοί δεν διαιρούνται με το 3, τότε η διαφορά των τετραγώνων τους διαιρείται με το 24

Συμπερασματικά: Το εμβαδόν κάθε ορθογωνίου τριγώνου με πλευρές φυσικούς αριθμούς έχει εμβαδόν πολλαπλάσιο του πρώτου τέλειου αριθμού 6, που είναι ο αριθμός ζωογονίας των Πυθαγορείων, δηλαδή όλα τα ορθογώνια τρίγωνα παράγονται από το ζωογονικό αφού είναι πολλαπλάσια του.

Παρατήρηση: Υποθέτομε στη συνέχεια, ότι όπως το υδρογόνο μετατρέπεται σε ήλιο, το ήλιο σε βηρύλλιο, άνθρακα, …., οξυγόνο, νέον, μαγνήσιο, πυρίτιο, φώσφορο, αργό, ασβέστιο, σίδηρο,…, έτσι και η (3,4,5) μετουσιώνεται στα πολλαπλάσιά της, τα πολλαπλάσια δηλαδή του 6, τις Μοναδιαίες Πυθαγόρειες Τριάδες - Εδητικούς αριθμούς του Πλάτωνα, αρχικά και στη συνέχεια σε κάθε άλλη τριάδα, ζωογονώντας τον κόσμο μας.

Η σημασία του έξι και ο τρις δυαδικός ή δις τριαδικός κόσμος των κουάρκ

κουάρκ	$u^{R,G,B}$	$c^{R,G,B}$	$t^{R,G,B}$
	$d^{R,G,B}$	$s^{R,G,B}$	$b^{R,G,B}$

Θαυμάστε τις τρεις δυάδες (στήλες) ή τις δύο τριάδες (γραμμές) και τις χρωματικές υποτριάδες RGB, ίσως τώρα αντιλαμβάνεστε γιατί ο Χάϊζενμπεργκ δήλωσε ότι την κβαντική γνωσιοθεωρία την πήραμε από τον Πλάτωνα !

ισόπλευρο, η βιολογική Πλατωνική μήτρα

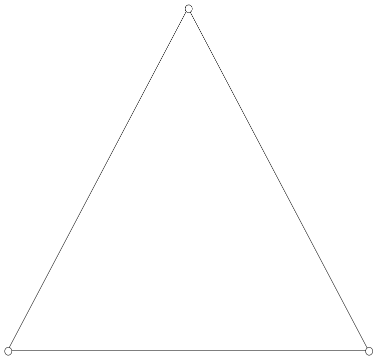

Χαράσσουμε τα ύψη

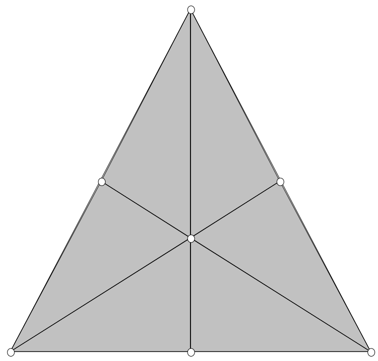

Δημιουργούνται έξι τρίγωνα

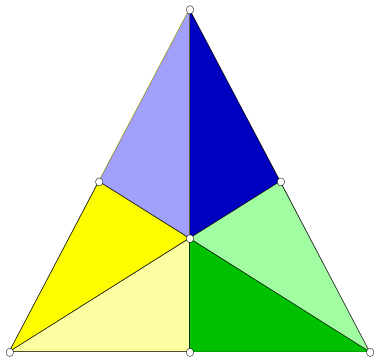

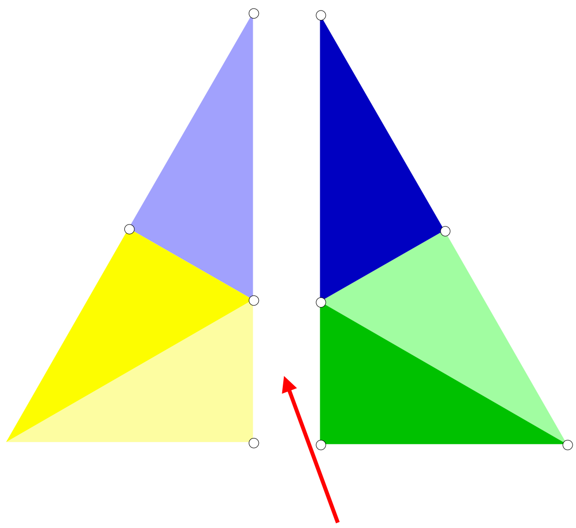

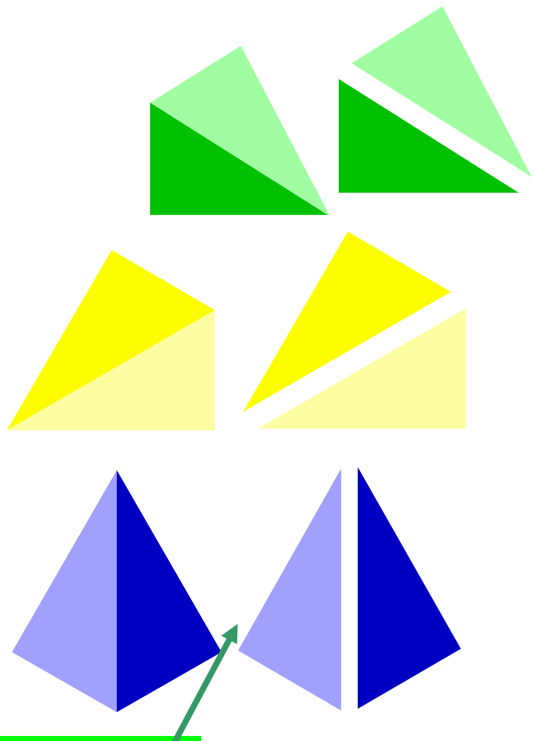

-Αν, πάλι, είναι τρία και δυο φορές, και δυο και τρεις φορές, δεν πρέπει να ναι και τα τρία δυο φορές και τα δυο τρεις φορές;

-Κι' αυτά, που σωστά ονομάζονται «ζεύγος», τάχα μπορεί να είναι ζεύγη αλλά να μην είναι δυο;

-Όχι, καθόλου.

-Και κείνα που είναι δυο, γίνεται ποτέ το καθέν' απ' αυτά να μην είναι ένα;

-Δε γίνεται.

-Άπ' αυτά, λοιπόν, επειδή είναι από δυο σε ζεύγη, μπορεί να υπάρχει και καθένα χωριστά.

-Έτσι φαίνεται. **Παρμενίδης 13 μετφ. Γ. Κουχτσόγλου εκδ. Ε.Ε.Ε.**

Η ΣΤΑΘΕΡΑ ΤΗΣ ΛΕΠΤΗΣ ΥΦΗΣ

Φάσμα Υδρογόνου: Διακρίνονται οι τέσσερις βασικές φασματικές γραμμές και άλλες δευτερεύουσες. Αυτές κρύβουν μέσα τους τη σταθερά της λεπτής υφής! Τον σπουδαιότερο ίσως αριθμό της δημιουργίας! Αν η θεωρία της Ορφικής-Πυθαγορικής ζωογονίας είναι ορθή θα έπρεπε κατ' ανάλογο τρόπο να εμφανίζεται ο αριθμός αυτός και στο ζωογονικό τρίγωνο!

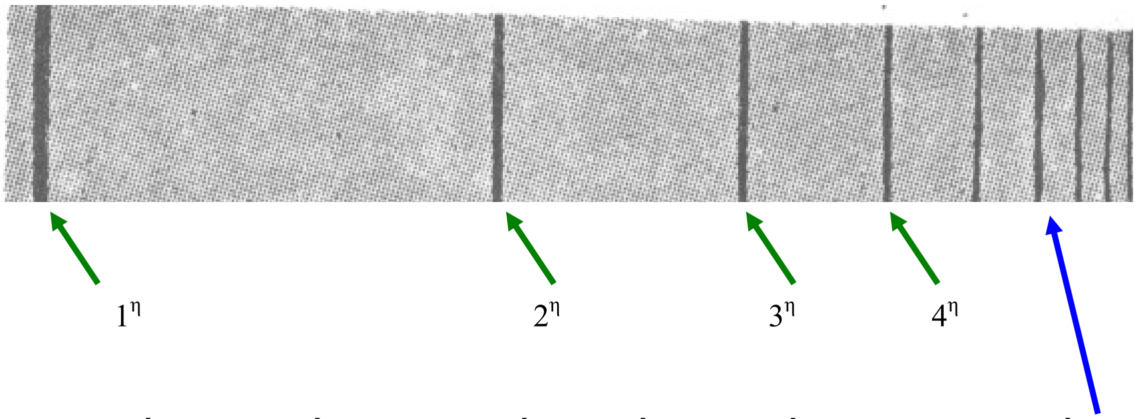

Υπάρχει απειρία γραμμών στη συνέχεια, όπως υπάρχει και απειρία ορθογωνίων τριγώνων που εκπηγάζει από το ζωογονικό, όπως βλέπετε παρακάτω, που ταυτίσαμε με το υδρογόνο…..

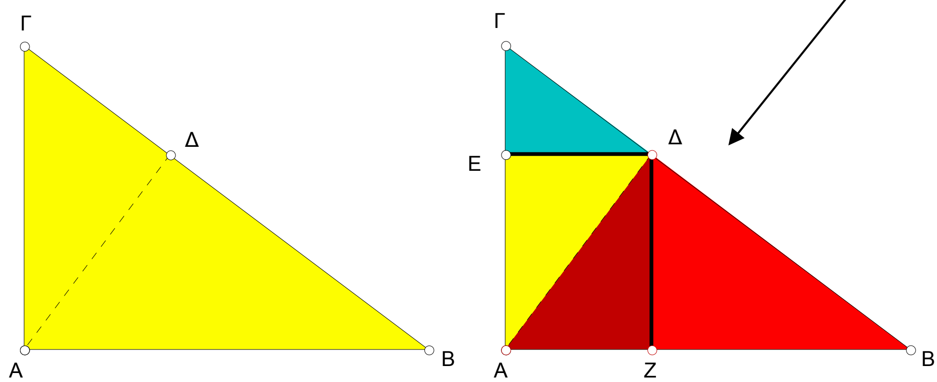

Για να κατανοήσει κανείς τη ζωογονία πρέπει να μελετήσει την **ανάκλαση θετικού ιόντος εντός μη ομογενούς μαγνητικού πεδίου** βλ. εργασία μου Περί γενέσεως και φθοράς του κόσμου (συνοπτική παρουσίαση στην μεθεπόμενη σελίδα)

Σκεφθήκαμε ότι έπρεπε να χωρίσουμε το ζωογονικό τρίγωνο σε τέσσερα τρίγωνα, βλ. παραπάνω σχήμα, κατ' αντιστοιχία των τεσσάρων φασματικών γραμμών! Η σταθερά της λεπτής υφής έπρεπε να προκύπτει από λόγους για να είναι ανεξάρτητος των μονάδων μέτρησης!

είναι: ΔΒ=3,2 ΔΓ=1,8 ΕΓ=1,08 ΔΕ=1,44 ΔΖ=1,92 ΖΒ=2,56 ΖΑ=1,44

$E_{ΔΖΒ}$=2,4567 $E_{ΔΕΓ}$=0,77776 $E_{ΑΖΔ}$=1,3824 $E_{ΑΕΔ}$=1,3824

θυμίζουμε ότι ο λόγος των εμβαδών δύο ομοίων τριγώνων ισούται με το τετράγωνο του λόγου ομοιότητας οπότε: $\lambda_1^2 = \frac{E_{\Delta ZB}}{E_{\Delta E\Gamma}} = \frac{2,4567}{0,7776} = 3,16049382$

ή $\lambda_1 = 1,777777777...$

και $\lambda_2^2 = \frac{E_{\Delta ZB}}{E_{AZ\Delta}} = \frac{12,4567}{1,3824} = 1,777777$

ή $\lambda_2 = 1,333333333...$

ακόμη $\lambda_3^2 = \frac{E_{AZ\Delta}}{E_{AE\Delta}} = \frac{1,3824}{1,3824} = 1$

ή $\lambda_3 = 1$

όπου λ_1, λ_2, λ_3 είναι οι αντίστοιχοι λόγοι ομοιότητας.

Έχουμε: $100(\lambda_1 . \lambda_2 - \lambda_3) = 137,0368741$ = σταθερά της λεπτής υφής!

Βέβαια υπάρχουν και άλλοι υπολογισμοί που μας δίνουν την εν θέματι σταθερά, γιατί αυτή ενυπάρχει μέσα στα ζωογονικά τρίγωνα ως υπαρξιακή σχέση, προτιμήσαμε όμως την παραπάνω για τους λόγους που προαναφέραμε.

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: η σταθερά της λεπτής υφής = $\frac{e^2}{\bar{h}c} \cong \frac{1}{137}$

Η σταθερά της λεπτής υφής συνδέει τις τέσσερις θεμελιώδεις σταθερές e, h, c, G:

$e = 1.602 * 10^{-19}$ C, $h = 6.626 * 10^{-34}$ J.s,

$c = 2.998 * 10^{8}$ m/s, $G = 6.673 * 10^{-11}$ $m^3 . Kg^{-1} . s^{-2}$

Αναζητώντας την Πλατωνική-Πυθαγορική … Ιθάκη

Α/Α	Δ Υ Α Δ Ε Σ		ΕΜΒΑΔΟΝ	ΙΣΟΔΥΝΑΜΕΣ			Τ Ρ Ι Α Δ Ε Σ		
1.	Ε(5, 7)	=Ε(3, 7)	210	37	12	35	29	20	21
2.	Ε(13, 15)	=Ε(7, 13)	2730	197	28	195	109	60	91
3.	Ε(19, 21)	=Ε(5, 19)	7980	401	40	399	193	168	95
4.	Ε(11, 35)	=Ε(23, 33)	106260	673	552	385	809	280	759
5.	Ε(31, 35)	=Ε(11, 31)	71610	1093	132	1085	541	420	341
6.	Ε(33, 37)	=Ε(7, 37)	85470	1229	140	1221	709	660	259
7.	Ε(35, 43)	=Ε(13, 43)	234780	1537	312	1505	1009	840	559
8.	Ε(49, 55)	=Ε(39, 49)	420420	2713	312	2695	1961	440	1911
9.	Ε(61, 65)	=Ε(9, 61)	499590	3973	252	3965	1901	1820	549
10.	Ε(63, 73)	=Ε(17, 73)	1563660	4649	680	4599	2809	2520	1241

Εικασία 4*: Υπάρχουν άπειρα ζεύγη ισοδυνάμων ΠΠΤ

α/α	ΔΥΑΔΕΣ		ΠΕΡΙΜΕΤΡΟΣ	ΙΣΟΠΕΡΙΜΕΤΡΙΚΕΣ			ΤΡΙΑΔΕΣ		
1.	(5, 39)	= (19, 33)	1716	773,	748,	195	725,	364,	627
2.	(1, 51)	= (29, 39)	2652	1301,	1300,	51	1181,	340,	1131
3.	(17, 55)	= (43, 45)	3960	1657,	1368,	935	1937,	88,	1935
4.	(11, 57)	= (25, 51)	3876	1685,	1564,	627	1613,	988,	1275
5.	(1, 65)	= (23, 55)	4290	2113,	2112,	65	1777,	1248,	1265
6.	(23, 65)	= (49, 55)	5720	2377,	1848,	1495	2713,	312,	2695
7.	(7, 69)	= (35, 57)	5244	2405,	2356,	483	2237,	1012,	1995
8.	(1, 75)	= (43, 57)	5700	2813,	2812,	75	2549,	700,	2451
9.	(17, 75)	= (31, 69)	6900	2957,	2668,	1275	2861,	1900,	2139
10.	(13, 77)	= (47, 63)	6930	3049,	2880,	1001	3089,	880,	2961

Εικασία 5*: Υπάρχουν άπειρα ζεύγη ισοπεριμετρικών ΠΠΤ

* η αρίθμηση από την εργασία μου «ΠΕΡΙ ΠΥΘΑΓΟΡΕΙΩΝ ΤΡΙΑΔΩΝ

Πόρισμα: Δεν υπάρχουν τρεις ισοδύναμες ή ισοπεριμετρικές ΠΠΤ

•……………..εν (σημείο)

αρχή λασης

το διέστειλε

Πέρα από τα Μαθηματικά- φιλοσοφικές προεκτάσεις
ένα διαφορετικό BIG-BANG

Τροχιά θετικού ιόντος εντός μη ομογενούς μαγνητικού πεδίου. Έχουμε σημειακή συρρίκνωση της τροχιάς του ιόντος και ανάκλαση, αντίστροφη κίνηση, κάτω από την επίδραση του πεδίου

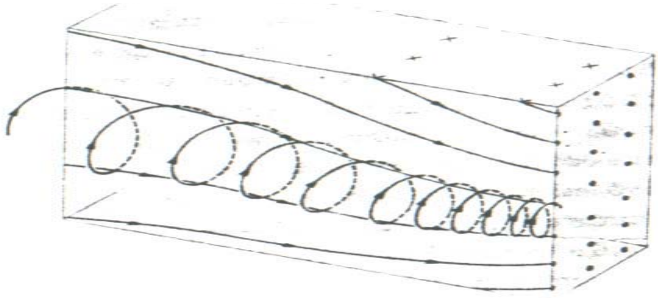

Οι Πυθαγόρειοι θεωρούσαν ότι η **ζωογονική πνοή** του **απεριόριστου (απείρου)** διείσδυσε στο πρωταρχικό **έν**, **και το διέστειλε** ….

… στη συνέχεια το **διαχώρισε….**

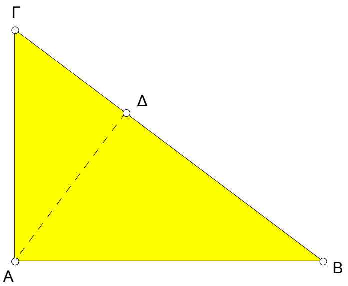

διαχωρισμός

….σε **αριθμητικά πρότυπα.** Έκτοτε οι αριθμοί (;)[που αντιστοιχούν στα δεδομένα του σχήματος], δημιούργησαν τις αρχέγονες Πυθαγόρειες τριάδες και αυτές τα στοιχεία, δηλαδή τα άτομα του υλικού μας κόσμου.

(βλ. παρακάτω)

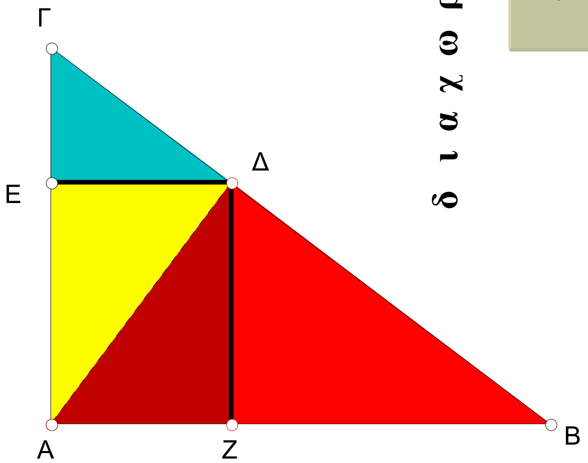

-Επομένως όχι μόνον το ον εν είναι πολλά, αλλά και αυτό το ίδιον το εν είναι ανάγκη να είναι πολλά, χωρισμένον εις μέρη υπό του όντος.

-Ακριβέστατα έτσι είναι.

Παρμενίδης 144 Ε

μετφ. Δημ. Αναγνωστόπουλου εκδ. Πάπυρος

οι επαναγεννήσεις του όντος

Αυτός είναι κατά τη γνώμη μου ο Διονυσιακός διαχωρισμός του ενός, ακολουθεί η υλοποίηση-ζωογονία της πολλαπλότητας και ύστερα η Απολλώνια συρρίκνωση στο αρχικό εν (που αποδίδεται σήμερα στη βαρύτητα), όπως στο μαγνητικό πεδίο και επαναλαμβάνεται ο διαχωρισμός (μετά την ανάκλαση) κατά το φυσικό πρότυπο.